گزارش

مریم زاهدی

جامعه زنان هشیارتر شده‌اند، به خصوص اینکه در چهار سال گذشته با هیچ اقدام ملموسی که برای قاطبه زنان باشد مواجه نبوده‌اند و تلاش‌های زنان نماینده بیشتر سیاسی یا به نفع گروه خاصی از زنان جامعه بوده است نه قاطبه زنان. از طرح فراکسیون زنان برای تعیین سهمیه از کرسی‌های مجلس برای راهیابی تعداد بیشتری زن به بهارستان گرفته تا طرح‌هایی همچون افزایش سن ازدواج و حضور زنان در استادیوم

چهره‌های جنجالی فراکسیون زنان مجلس دهم در یک نگاه

بهارستان به وقت حواشی فراکسیون زنان!

مرخصی زایمان با وجود تغییر سیاست‌های کلی جمعیت همان شش ماه است مگر آنکه شکایت کنید. زنان سرپرست خانوار هم در شرایط سختی به سر می‌برند و روز به روز بر تعدادشان اضافه می‌شود. بیمه زنان خانه‌دار هم در کش و قوس‌های بودجه‌ای است و هنوز نمی‌توان گفت به ثمر رسیده است. هر روز بر خیل دختران تحصیلکرده بیکار افزوده می‌شود و زنان و دختران کشورمان به دلیل فقدان برنامه‌ای برای گسترش ورزش همگانی از فقر حرکتی رنج می‌برند و به عوارضی همچون چاقی دچارند و خلاصه جامعه زنان در سال‌های گذشته تغییری را در شرایط خود احساس نکرده‌اند. تمام این مسائل در حالی رخ می‌دهد که زنان در مجلس دهم بیشترین تعداد نماینده زن را داشته‌اند؛ نمایندگانی که قرار است برای انتخابات مجلس یازدهم نیز با لیست امید دوباره کاندیدا شوند و رأی اعتماد مردم و به خصوص جامعه زنان را از آن خود کنند. انتساب به جریان اصلاحات نقطه اشتراک هر ۱۷ نماینده زنی است که در دوره دهم به مجلس راه یافتند. زنانی که اگرچه برای قاطبه جامعه زنان عملکردی نداشتند اما توانستند بخشی از اهداف و خواسته‌های طیف جریان اصلاحات را با طرح‌ها و فعالیت‌هایشان محقق کنند. با وجود این برخی اعضای فراکسیون زنان حتی در حد یک سخنرانی یا یک طرح جنجالی هم ایفای نقش نکردند. بازخوانی عملکرد و نقش‌آفرینی زنان حاضر در مجلس در آستانه انتخابات از آنجا اهمیت می‌یابد که احتمال حضور تمامی این نمایندگان برای مجلس بعدی بسیار قوی است و بررسی عملکرد آنان می‌تواند به خصوص به زنان به عنوان نیمه تعیین‌کننده سبد آرا در انتخابات‌های مختلف برای داشتن انتخابی درست‌تر کمک کند. در شماره قبلی صفحه زنان در گزارشی تحلیلی بخشی از کارنامه کاری فراکسیون زنان مجلس را مورد واکاوی قرار دادیم، اما کارنامه عملکرد فراکسیون زنان در یک گزارش نمی‌گنجد و در شماره صفحه زنان بنا داریم به تفکیک چهره‌ها و به معرفی عملکرد برخی از پرحاشیه‌ترین نمایندگان زن مجلس شورای اسلامی و طرح‌های پیشنهادی‌شان بپردازیم.

صرف وقت جلسه علنی مجلس برای دفاع از پدر و همسر

واکاوی عملکرد نمایندگان زن مجلس را با فاطمه حسینی آغاز می‌کنیم؛ جوان‌ترین نماینده راه یافته به مجلس شورای اسلامی که اگرچه خودش فردی ناشناخته بود اما از پشتوانه سیاسی پدرش برای حضور در فهرست امید برخوردار شد. وی دختر سیدصفدر حسینی، وزیر کار و وزیر اقتصاد دولت هشتم (دولت سیدمحمد خاتمی) و رئیس سابق سازمان صندوق توسعه ملی است. حسینی اما خیلی زود حق پدر را برای پشتیبانی سیاسی از خود ادا کرد. در ماجرای افشاگری درباره حقوق‌های نجومی، وقتی حقوق نجومی پدرش در صندوق توسعه ملی خبرساز شد، وی در صحن علنی مجلس برای بررسی مشکلات وزارت ارتباطات، ناگهان برای سخن گفتن از وقت یکی از نمایندگان زن استفاده کرد و به جای پرداختن به مسائل وزارت ارتباطات، بیانیه‌ای را در دفاع از همسرش و پدرش قرائت کرد. همسر حسینی نیز اتهامات اقتصادی داشت و صحن علنی مجلس صحنه دفاع وی از اعضای خانواده‌اش شد تا نمایش تمام عیاری از دفاع یک زن از همسر و پدرش را به تصویر بکشد. مشکل کار اما اینجا بود که صحن علنی مجلس طرح صحنه دفاعیات خانوادگی نیست به خصوص وقتی بدانیم هزینه هر یک دقیقه از جلسات علنی مجلس ۱۷/۸ میلیون تومان است! قرائت بیانیه دفاعی خانم نماینده از پدر و همسرش حتی اگر تنها ۵دقیقه زمان برده باشد چیزی نزدیک یک‌میلیارد تومان از بیت‌المال صرف مسائل شخصی وی شده است. در این جلسه کار به جایی رسید که علی مطهری رئیس وقت جلسه، چند بار سخنان وی را به دلیل اینکه وقت مجلس را برای امور شخصی گرفته و سخنانی خارج از موضوع جلسه مطرح کرده است قطع کرد و حتی یک بار میکروفن این نماینده قطع شد. هر چند حواشی دیگری نیز پیرامون این نماینده مجلس مطرح شده است اما این حواشی نیز با تکذیب‌های حسینی همراه بود، برای دفعات بعدی اما حسینی یاد گرفت جلسه صحن علنی مجلس جای بیانیه خواندن و تکذیب کردن نیست و در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به این تکذیبیه‌ها پرداخت.

ماجرای طرح سربازی دختران از سوی سیاوشی با حواشی و واکنش‌های افراد و رسانه‌ها همراه بود. جالب‌ترین واکنش به این طرح مربوط به سردار کمالی رئیس اداره سرمایه انسانی ستاد کل نیروهای مسلح بود که گفت: «طرح این مسئله شبیه یک شوخی است و ستاد کل هیچ برنامه‌ای برای سربازی دختران ندارد»

طرح و تکذیب سربازی دختران

طیبه سیاوشی شاه عنایتی هم یکی دیگر از زنانی است که با جای گرفتن در فهرست امید به مجلس دهم راه یافت. نام سیاوشی با بسیاری از طرح‌های مجلس گره خورده است از تلاش برای افزایش سن ازدواج گرفته تا طرح جنجالی و پر حاشیه «سربازی دختران!»

ماجرای طرح سربازی دختران از سوی سیاوشی با حواشی و واکنش‌های افراد و رسانه‌ها همراه بود. جالب‌ترین واکنش به این طرح مربوط به سردار کمالی رئیس اداره سرمایه انسانی ستاد کل نیروهای مسلح بود که گفت: «طرح این مسئله شبیه یک شوخی است و ستاد کل هیچ برنامه‌ای برای سربازی دختران ندارد.»

واکنش اولیه خود خانم نماینده به این ماجرا اینگونه بود که تأکید کرد: «این طرح هنوز در صحن مجلس شورای اسلامی مطرح نشده و مشخص است که اطلاع دقیقی از آن نداشته باشیم. لازم به ذکر است این طرح هنوز برای تصویب و تبدیل شدن به قانون به مجلس نیامده، اما آنچه مسلم است اینکه قرار نیست دختران در بخش نظامی حضور داشته باشند و برای عملیات نظامی آماده شوند. به نظر باید از دختران در مسائل آموزشی و بهداشتی و همچنین رویکرد نرم‌افزاری استفاده شود. جزئیات این طرح به صورت کامل مطرح نشده، ولی آنچه مشخص است دختران در طول خدمت سربازی اسلحه به دست نخواهند گرفت.»

وی اما وقتی متوجه شد این ماجرا هیچ شباهتی به طرح افزایش حداقل سن ازدواج یا تلاش برای ورود زنان به استادیوم ندارد و می‌تواند عواقب ناخوشایندی را برایش به دنبال داشته باشد اصل موضوع را به طور کلی تکذیب کرد و اینگونه قضیه را فیصله داد: طرح سرباز داوطلب بسیجی توسط نماینده مردم نجف‌آباد تهیه و پس از رأی نیاوردن در کمیسیون حقوقی و قضایی از دستور کار مجلس خارج شد. من حتی متن طرح را هم ندیده بودم. خبرنگار یک خبرگزاری پرسید که آیا امکان به سربازی رفتن دختران نیز وجود دارد که در پاسخ گفتم؛ دختران به سربازی نمی‌روند که حتی بخواهند اسلحه به دست بگیرند. در ادامه گفتم اگر روزی دختران هم بخواهند به صورت داوطلبانه به سربازی بروند قاعدتاً مانند زمان جنگ حضور آنها به منظور انجام کارهای آموزشی و بهداشتی خواهد بود. واقعاً سربازی دختران در ایران به شوخی می‌ماند، این خبر وارونه منعکس شده است!»

وی و فراکسیون زنان مجلس در حالی که در طول چهار سال گذشته هیچ پیشنهادی برای گسترش ورزش همگانی برای خانم‌ها نداشتند اما برای ورود زنان به ورزشگاه‌ها و تماشای مسابقات مردان بسیار تلاش کردند و در نهایت هم پای فیفا به این ماجرا باز شد و فشار فیفا درِ ورزشگاه آزادی را به روی زنان باز کرد؛ زنان و دختران جوانی که به رغم تمام تبلیغات، تعدادشان به ۴هزار نفر هم نرسید.

سفر به روسیه برای نظارت بر مسابقات جام‌جهانی فوتبال

پروانه سلحشوری هم از دیگر چهره‌های پرحاشیه فراکسیون زنان مجلس است که هر از چندگاه با رفتارها و سخنرانی‌هایش حواشی متعددی را رقم می‌زند. سلحشوری هم با فهرست امید به کرسی سبز خانه ملت دست یافت و شاید بتوان وی را یکی از تندروترین نمایندگان مجلس خواند؛ نماینده‌ای که در آخرین اظهار نظر خود در روزشمار انتخابات مجلس یازدهم، دوباره بحث رفراندوم را به عنوان تنها راهکار برون رفت از مشکلات کنونی کشور مطرح نموده است! سلحشوری هم مانند سایر زنان حاضر در مجلس دهم سوابق گسترده‌ای در حوزه سیاست نداشت و شاید بتوان حضورش در فهرست امید را به واسطه همسرش دانست. برات قبادیان همسر سلحشوری هم‌اکنون در دولت دوازدهم معاونت آموزش، پژوهش و فناوری وزارت صنعت، معدن و تجارت را برعهده دارد.

اما یکی از پرحاشیه‌ترین اقدامات این عضو فراکسیون زنان مجلس سفرش به روسیه برای تماشای بازی‌های فوتبال جام جهانی بود.

پروانه سلحشوری، یکی از شش نماینده‌ای بود که بنا شد از سوی مجلس برای تماشای بازی‌های جام جهانی روسیه ۲۰۱۸ به این کشور سفر کند! وی پیشتر در گفت‌وگو با رسانه‌ها تأکید کرده بود: «تا زمانی که ورود به ورزشگاه سهمیه‌ای و گزینشی باشد، حضور پیدا نمی‌کنم.» اما وقتی پای سفر به روسیه و نشستن پای بازی‌های جام جهانی فوتبال به میان آمد نظر خانم نماینده عوض شد و برای حمایت از حضور زنان در ورزشگاه‌ها به این کشور سفر کرد. این ماجرا حواشی زیادی برای سلحشوری در پی داشت و کاربران فضای مجازی را به واکنش جدی علیه وی واداشت. با تمام این حواشی اما سلحشوری درباره حضورش در روسیه اینگونه توضیح داد: «جام‌جهانی روسیه را فرصتی مغتنم می‌دانم تا تابوی غیرقانونی و غیرشرعی ممنوعیت ورود زنان ایران به ورزشگاه‌ها که برخی با سلیقه‌های مردسالارانه خود ایجاد کرده‌اند، شکسته شود.»

وی در برابر تمام انتقادات مطرح شده، تصریح کرد: «از رفتن به روسیه انصراف نمی‌دهم و با هزینه شخصی و به‌عنوان ناظر برای برای تماشای بازی فوتبال جام‌جهانی به این کشور می‌روم.»

سلحشوری حاشیه‌های دیگری نیز داشت؛ از آزادی حجاب گرفته تا طرح ماجرای نظارت استصوابی. همه این حواشی هم وی را به یکی از افراطی‌ترین نمایندگان مجلس تبدیل کرد؛ کسی که با تمام افراطی‌گری‌هایش تاکنون خروجی مثبتی هم نداشته است. اگرچه در یکی از آخرین مصاحبه‌هایش از عملکرد فراکسیون زنان مجلس دفاع کرده و اظهار داشته است: «حواشی فراکسیون زنان مجلس بیشتر از اقداماتش رسانه‌ای شد.» اما در متن این دفاعیه نیز چیز قابل عرضه‌ای وجود ندارد و حکایت حاشیه‌های پررنگ‌تر از متن در کارنامه عملکرد فراکسیون زنان همچنان باقی است! سلحشوری همچنین در ماه‌های اخیر بر شدت و غلظت مصاحبه‌های ساختارشکن خود افزوده است و مصاحبه‌های خاصش با برخی رسانه‌های خاص دارای وابستگی به جریان‌های مشکوک حواشی بیشتری را برای خودش به بار آورده است؛ حواشی‌ای که به نظر می‌رسد بیش از هر چیز دیگری کارکرد انتخاباتی داشته باشد.

حمله خانم نماینده به معاون سیاسی استاندار با پایه میکروفن!

برخی دیگر از اعضای فراکسیون زنان هم در طول این چهار سال حواشی خاصی را در مجلس رقم زدند؛ حواشی‌ای که هیچ کدام با وظایف نمایندگی و تعهدشان در قبال مردم همخوانی نداشت. یکی از این حواشی که در زمان خودش سر و صدای زیادی به پا کرد ماجرای درگیری هاجر چنارانی، نماینده مردم نیشابور با معاون سیاسی استاندار این شهر بود. این درگیری در پی استفاده سهوی استاندار از واژه «خراسان غربی» به جای «خراسان رضوی» در سخنرانی‌اش در مراسم افتتاحیه پارلمان جدید بانوان اتفاق افتاد و وی بابت این اشتباه عذرخواهی هم کرد اما چنارانی ۱۰روز بعد در همایش «زن، سلامت و خانواده» در این شهرستان دوباره با آقای استاندار درگیر شد. شدت این درگیری در حدی بود که وی با پایه میکروفن به آقای استاندار حمله کرد و با وساطت حاضران ماجرا ختم به خیر شد.

هاجر چنارانی درباره این اقدام خود گفت: «این شخص همواره از کلمه خراسان غربی در بین سخنانش استفاده می‌کند و من هم باید پاسخ همشهریانم را به عنوان نماینده آنها در مجلس بدهم و زمانی که من رفتم میکروفن را بگیرم خودم صحبت کنم، طوری وانمود شد که گویی می‌خواهم حمله کنم.» وی تأکید داشت سبزوار چهار روستای شهرستان نیشابور را در زمان معاونت سیاسی یک سبزواری دیگر در استانداری از شهرستان نیشابور جدا کرده که هنوز بعد از هشت سال آنها را به نیشابور برنگردانده است.

***

حالا اما فعالیت‌های برخی اعضای فراکسیون زنان بیشتر از قبل شده است و به دنبال طرح‌های جنجالی و سخنرانی‌هایی هستند که بیش از پیش آنها را در چشم مردم بیاورند و به خصوص به دنبال جمع کردن سبد آرای زنان هستند.

این مدل از فعالیت‌های انتخاباتی برای جلب نظر زنان و به‌دست آوردن آرای آنها اما روشی است که اغلب اوقات در انتخابات‌های مختلف به کار گرفته شده است. زنان نیمی از بدنه جامعه اند و با عنایت به تاثیر گذاری در خانواده می توانند سبد رای کلی جریان‌ها را تغییر دهند.

جامعه زنان اما هشیارتر شده‌اند، به خصوص اینکه در چهار سال گذشته با هیچ اقدام ملموسی که برای قاطبه زنان باشد مواجه نبوده‌اند و تلاش‌های زنان نماینده بیشتر سیاسی یا به نفع گروه خاصی از زنان جامعه بوده است نه قاطبه زنان؛ از طرح فراکسیون زنان برای تعیین سهمیه از کرسی‌های مجلس برای راهیابی تعداد بیشتری زن به بهارستان گرفته تا طرح‌هایی همچون افزایش سن ازدواج و حضور زنان در استادیوم.

با این اوصاف باید دید اسفند ماه امسال مردم چه کسانی را راهی بهارستان می‌کنند؟!

نگاه

محمدمهدی نیک‌ضمیر

ورزش همگانی زنانه کلید مغفول مانده سلامت زنان

سلامت زنان یکی از مهم‌ترین محورهای سلامت جامعه است و این محوریت به نقش ویژه زنان در کانون خانواده باز می‌گردد. زنان مادر و همسرند و همین نقش‌ها اهمیت سلامت جسمانی و روحی آنها را بیش از پیش به رخ می‌کشد. زنی که از سلامت جسمانی لازم برخوردار نباشد نمی‌تواند فرزندی سالم به دنیا بیاورد. از سوی دیگر عوارض جسمانی مادر بر روند مدیریت وی در خانواده نیز اثر می‌گذارد و موجب می‌شود نقش مادری‌اش دچار اختلال شود.

اما در کنار سلامت جسمانی سلامت روحی زنان نیز از اهمیت بالاتری برخوردار است. یک زن وقتی دچار اختلالات روحی و روانی باشد نمی‌تواند نقش ویژه‌اش را در انسجام ساختار خانواده ایفا کند و خانواده‌هایی که مادر به درستی از پس ایفای نقش‌های زنانه و مادرانه‌اش بر نمی‌آید بیشتر دچار اختلال و اختلاف می‌شوند.

اهمیت سلامت روحی و جسمی زنان تا بدانجاست که اگر مرد خانواده به هر دلیلی نتواند نقش‌های مردانه خود را به درستی انجام دهد یا حتی در خانواده حضور فیزیکی‌اش کمرنگ باشد یا به دلایلی نظیر فوت یا طلاق از خانواده دور باشد یک زن قوی و با اراده می‌تواند جایگاه پدر را هم برای فرزندانش پر کند و با وجود تمام سختی‌های اداره خانواده‌های تک والدی، اغلب زنان در این امر از مردان موفق‌تر عمل می‌کنند. سلامتی جسمی و شادابی روحی زنان اما مستلزم مؤلفه‌هایی است که باید زمینه‌هایش در جامعه فراهم شود. یکی از این مؤلفه‌ها اصلاح سبک زندگی و روی آوردن به ورزش است.

اما با نگاهی به آمار و ارقام بیماری‌ها در کشور می‌توان دریافت ابتلای زنان به عوارض روحی و جسمی و به خصوص برخی بیماری‌های خاص مرتبط با سبک زندگی همچون دیابت به نسبت مردان از فراوانی بالاتری برخوردار است تا جایی که نتایج برخی مطالعات نشان می‌دهد شیوع دیابت در زنان ۲درصد بیشتر از مردان است.

تخمین زده می‌شود ۵۰۰ میلیون نفر در دنیا مبتلا به بیماری دیابت باشند. هزینه‌های تحمیل شده دیابت به نظام‌های سلامت دنیا زیاد است که حدود ۱۰درصد هزینه‌های خدماتی، بهداشتی و درمانی در دنیا صرف بیماری دیابت می‌شود و این بیماری می‌تواند عوارض و مشکلات اقتصادی و اجتماعی زیادی برای جوامع ایجاد کند. در کشور ما هم شیوع دیابت در سال‌های اخیر روند رو به افزایشی داشته است. نتایج بعضی مطالعات اخیر نشان می‌دهد نزدیک ۱۰درصد افراد بالای ۱۸سال در کشور مبتلا به دیابت هستند.

دیابت دو نوع دارد اما از نظر بهداشت عمومی دیابت نوع ۲ اهمیت بیشتری دارد و بیش از ۹۰درصد کل موارد دیابت از این نوع هستند که افراد چاق بالای ۴۰ سال، ریسک بالاتری برای ابتلا به دیابت نوع دو دارند.

مهم‌ترین عوامل ابتلا به این بیماری هم به سبک زندگی افراد مربوط است و اضافه وزن، بی‌تحرکی، تغذیه ناسالم و اختلال در چربی خون موجب می‌شود تا افراد بیشتری به این بیماری دچار شوند.

علاوه بر این یک نوع از دیابت در زنان باردار شایع است که در زمان بارداری معمولاً تغییراتی در سطح هورمون‌های مختلف بدنشان روی می‌دهد و آنها را مستعد دیابت بارداری می‌کند. ۵ تا ۱۰درصد زنان باردار مستعد ابتلا به دیابت بارداری هستند که در صورت عدم کنترل دیابت بارداری، سلامت مادر و نوزاد با تهدید مواجه می‌شود.

بدیهی است ابتلا به بیماری‌هایی نظیر دیابت می‌تواند علاوه بر سلامت جسمی سلامت روحی افراد را هم تحت تأثیر خود قرار دهد، اما راه پیشگیری از این بیماری‌ها بسیار ساده است. کلید مبارزه با این بیماری ورزش و داشتن تحرک است. نکته‌ای که در سیاستگذاری‌های کشور کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد و به خصوص در بحث ورزش همگانی برای زنان کمتر شاهد تدابیر نهادهای مسئول نظیر شهرداری و سایر دستگاه‌ها هستیم، چراکه ورزش همگانی زنان نیازمند اختصاص فضاهای مناسب رایگان به آنهاست و بانوان مانند آقایان نمی‌توانند در کوچه و خیابان هم بدوند و ورزش کنند. سلامت روحی و جسمی زنان نیازمند توجه به آنهاست و با فراهم کردن زیرساخت‌های ورزش همگانی زنان می‌توان تا حدود زیادی سلامت بانوان و در نتیجه سلامت اجتماعی را تضمین کرد.

ویترین

زن و بازیابی هویت حقیقی

«زن و بازیابی هویت حقیقی» کتابی است که همزمان با برگزاری نشست راهبردی «زن و خانواده» در چهار بخش و ۳۱۱ صفحه منتشر شد که به تبیین مسائل مختلف مربوط به حوزه زنان با موضوع بازیابی هویت حقیقی و با نگاهی به شرایط موجود در جوامع مختلف، خصوصاً جوامع اسلامی و جوامع غربی پرداخته است.

در بخشی از مقدمه این کتاب آمده است: «استکبار جهانی در کنار حمایت از جنبش‌های فمینیستی، القای جهانی‌سازی یعنی تبدیل همه عالم به دهکده‌ای کوچک و واحد را متمم فاعلیت خویش ساخت تا هرچه سریع‌تر بر طراحی ساختار هویتی مطلوب خویش و جهان‌شمولی تئوری‌ها و خواسته‌هایش نائل آید.»

دکتر طوبی کرمانی (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران) در مقدمه این کتاب با برشماری برخی اقدامات امریکا و ناتو در کشتار مستقیم و غیرمستقیم و وارد آوردن آسیب‌های جانی بسیار به زنان و کودکان در کشورهای مختلف، به مصادیق متعدد عدم رعایت حق زنان و آزار آنها و نیز استفاده تحقیرآمیز از زن در تبلیغ کالاهای اقتصادی اشاره کرده و می‌نویسد: «اینها از پیامدهای ناگوار نهضت‌های فمینیستی است؛ حرکتی که بر پایه‌های متزلزل افکار سکولار «هوس‌مداری» و «آزادی مطلق» و عدم توجه به وحی و احکام دینی استوار است.»

این کتاب با توجه به اهمیت و جایگاه ویژه زن در حوزه‌های فردی، خانوادگی و اجتماعی در چهار بخش توسط جمعی از محققان و پژوهشگران، زیر نظر مؤسسه پژوهشی- فرهنگی انقلاب اسلامی تهیه شده است. بخش اول این کتاب به «کلیات مباحث زن و خانواده» در چهار فصل پرداخته است. در بخش دوم آن موضوع «سیمای زن در بعد فردی» در پنج فصل مورد بررسی قرار گرفته است. «سیمای زن در بعد خانوادگی» موضوع بخش سوم این کتاب است که در هفت فصل تهیه و تدوین شده است. «سیمای زن در بعد اجتماعی» موضوع بخش چهارم کتاب «زن و بازیابی هویت حقیقی» است.

در بخشی از این کتاب با استفاده از بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار گروهی از بانوان نخبه در آستانه سالروز میلاد حضرت زهرا(س) در تاریخ ۱۳ تیر ۱۳۸۶ آمده است: «... این ما هستیم که (به دنیای غرب) می‌گوییم شما به بشریت عموماً و به زن خصوصاً خیانت کرده‌اید؛ با کشاندن زن و مرد به وادی ابتلائات جنسی و برافروختن و دامن زدن به آتش زیاده‌روی‌های جنسی بی‌قانون و بی‌نظم در جامعه، آوردن زن به شکل متبرج به وسط میدان.»